

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: **pprap. M. K.**, nar.: X,
bytem X,
*zastoupený JUDr. Josefem Kopřivou, advokátem,
se sídlem Václavské náměstí 819/43, 110 00 Praha,*

proti
žalovanému: **Generální ředitel Vězeňské služby ČR,**
se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2024, č. j. VS-151864-19/ČJ-2023-80000L-51 ODV,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2024, č. j. VS-151864-19/ČJ-2023-80000L-51 ODV, a jemu předcházející rozhodnutí ředitele Věznice Kynšperk nad Ohří ze dne 26. 2. 2024, č. j. VS-243344-28/ČJ-2022-8027PR, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to k rukám jeho zástupce, JUDr. Josefa Kopřivy, advokáta.

Odůvodnění:

Předmět řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

1. Žalobce brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2024, č. j. VS-151864-19/ČJ-2023-80000L-51ODV (dále též jen: „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaný potvrdil rozhodnutí ředitele Věznice Kynšperk nad Ohří ze dne 26. 2. 2024, č. j. VS-243344-28/ČJ-2022-8027PR (dále též jen: „*rozhodnutí správního orgánu I. stupně*“), a zamítl žalobcovo odvolání proti němu směřující. Jím správní orgán I. stupně jednak rozhodl o uznání škody na zdraví, jež žalobci vznikla v souvislosti se služebním úrazem při výkonu služby dne 19. 12. 2022 v 17.10 hodin, kdy uklouzl v rámci provádění eskorty na zledovatělé vozovce v prostoru vjezdového koše věznice, a to tak, že tuto škodu uznal do 7. 2. 2023 včetně [výrok ad a)]. Současně prvostupňový správní orgán rozhodl podle § 124 odst. 5 písm. b) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále též jen: „*ZSPPBS*“), o přiznání doplatku služebního příjmu žalobci na základě neschopnosti ke službě v souvislosti se služebním úrazem za období od 20. 12. 2022 do 7. 2. 2023 včetně ve výši 12 200 Kč [výrok ad b)]. Konečně správní orgán I. stupně také podle § 102 odst. 1 ZSPPBS nepřiznal žalobci náhradu za ztrátu na služebním příjmu po dobu neschopnosti ke službě v důsledku služebního úrazu, neboť za výše uvedené období nevznikla [výrok ad c)].
2. Žalobce namítá nesprávné zjištění skutkového stavu věci, které je i důsledkem neprovedení některých jím navržených důkazů.

Obsah žaloby

3. Žalobce uvedl, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně mu byl jeho úraz uznán jako služební a byla mu uznána škoda na zdraví do 7. 2. 2023. Zároveň mu byl přiznán doplatek služebního příjmu podle § 14 odst. 5 ZSPPBS ve výši 12 200 Kč, ale pouze od 20. 12. 2022 do 7. 2. 2023. Žalobci pak nebyl přiznán nárok na náhradu za ztrátu na služebním příjmu po dobu neschopnosti k službě ve smyslu § 102 odst. 2 ZSPPBS s odůvodněním, že za výše uvedené období škoda na služebním příjmu nevznikla. Správní orgán I. stupně odůvodnil své rozhodnutí tím, že žalobce se od 8. února 2023 léčil s jinými obtížemi (koleno levé končetiny), než je uvedeno v popisu škodní události ohledně služebního úrazu. V návaznosti na služební úraz bylo zjištěno, že došlo ke změně ošetřujícího lékaře a že žalobce nenavštívil praktického lékaře. Sdělením MUDr. D. D. bylo potvrzeno, že žalobce byl po služebním úrazu ošetřen na Chirurgické ambulanci Nemocnice Cheb dne 19. 12. 2022, jako příčinu uvedl uklouznutí a pád s pohmožděním zad. Potvrdil také poslední kontrolu dne 31. 1. 2023, když žalobce neabsolvoval rehabilitaci na záda a měl uvést, že měl rehabilitaci na levé koleno. Uvedl také, že došlo k předání žalobce do péče praktického lékaře. Žalobce ale navzdory domluvě praktického lékaře nenavštívil, proto nedošlo k převzetí péče a tím pádem i ukončení jeho pracovní neschopnosti.
4. V odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce vysvětlil, jak k úrazu došlo. Dne 19. 12. 2022 v 15.54 byl vyrozuměn operačním střediskem věznice Kynšperk nad Ohří, aby se dostavil do věznice k provedení zdravotní eskorty. Žalobce se neprodleně vydal do věznice služebním vozidlem a po cestě vyzvedl prap. M. S. Již po cestě do věznice byla vozovka zledovatělá. Ve věznici žalobce vyzvedl eskortní vozidlo a služební zbraň a jeli naložit odsouzeného, který nebyl v přímém ohrožení života. Žalobcův pád ve vjezdovém koši by měl být zachycen na kamerovém záznamu. Uvedl, že prostor vjezdového koše nebyl vůbec ošetřen posypovým materiálem, který je ve věznici k dispozici.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

5. K odůvodnění správního orgánu I. stupně, zejména k situaci vzniklé při prvotním ošetření po úrazu, žalobce uvedl, že MUDr. D. uvádí, že se žalobce léčil s bolestmi zad a krční páteře. Žalobce ale již dne 19. 12. 2022 na chirurgické pohotovosti tomuto lékaři sdělil, že uklouzl na zledovatělém povrchu a že se uhodil do hlavy, zad a natáhl si levou nohu a že po pádu zvracel. Lékař nechal udělat jen rentgen zad, koleno ani žádné další vyšetření hlavy neřešil. Žalobce okolo 22.25 informoval operační středisko věznice Kynšperk nad Ohří. Po ošetření mu MUDr. D. řekl, aby se ráno zastavil v jeho ordinaci, kde mu vystaví rozhodnutí o dočasné neschopnosti k službě. Ráno se žalobce dostavil do ordinace MUDr. D., kde byl ošetřen pouze injekcí, předepsáním léků a bylo mu vystaveno potvrzení dočasné neschopnosti k službě. Na další kontrolu se žalobce dostavil 3. 1. 2023, kde MUDr. D. informoval o přetrvávající bolesti kolene a zad. MUDr. D. mu vystavil poukaz na rehabilitaci zad a že po ukončení rehabilitace měl žalobce přijít na kontrolu. Žalobce se s poukazem následně dostavil do rehabilitačního centra, kde již měl započatou rehabilitaci levého kolene předepsanou MUDr. M. M. Zdravotnické zařízení mu sdělilo, že nemůže vykonávat rehabilitaci na dva poukazy, neboť by jim to zdravotní pojišťovna neproplatila. Žalobce se s lékařkou proto domluvil, že bude pokračovat v rehabilitaci kolene a že se podívají i na záda, kterým se věnovali asi dvakrát z deseti návštěv. Dne 10. 1. 2023 v odpoledních hodinách žalobce navštívil ordinaci MUDr. D., kde byla jeho kolegyně MUDr. M. M., které celou skutečnost ohledně rehabilitace popsal a která mu doporučila dokončení rehabilitace. Po dokončení rehabilitace se žalobce dne 31. 1. 2023 dostavil do ordinace MUDr. D., kde mu bylo sděleno, že se bude muset s kolenem léčit jinde. MUDr. D. se žalobce zeptal, proč neabsolvoval rehabilitaci zad, žalobce mu proto vysvětlil, co mu sdělili na rehabilitaci. MUDr. D. jej odmítl nadále léčit a chtěl ukončit i žalobcovu neschopnost k službě, tak mu žalobce řekl, aby ho uvolnil.
6. Dne 1. 2. 2023 žalobce navštívil ordinaci MUDr. M., který mu vystavil neschopnost k službě a pokračoval v jeho léčbě související se služebním úrazem. Žalobce navštívil MUDr. M. i v době po úrazu, dne 5. 1. 2023 mu předepsal injekce Almiral. Ze zdravotnického záznamu MUDr. M. ze dne 1. 2. 2023 vyplývá, že žalobce byl ošetřen dne 19. 12. 2022 na chirurgické ambulanci Cheb pro pád na záda a koleno. Dále, že byl léčen pouze pro kontuzi páteře. Ze zdravotnického záznamu ze dne 8. 2. 2023 se podává, že bolest zad v bederní krajině, kde se žalobce poranil při pádu, koleno ještě otok, hlava nebolí. Teprve ze zdravotnického záznamu z 28. 6. 2023 se uvádí čerstvé přetržení kloubní chrupavky kolena.
7. Lékařské zprávy naznačují, že služební úraz nemusí být příčinou stávajících zdravotních obtíží, přinejmenším ne příčinou jedinou. Za dané situace nebylo možné jednoznačně a bez pochybností určit, jestli zdravotní problém s levým kolenem vnikl v příčinné souvislosti s úrazem dne 19. 12. 2022, tedy téměř tři měsíce před první lékařskou zprávou z ortopedie, aniž se tento problém projevil během předchozí léčby. Správní orgán I. stupně se věnoval pouze soustřeďování důkazů, které mají sloužit v neprospěch žalobce. Pokud v rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvádí, že služební úraz nemusí být příčinou zdravotních potíží, pak nezjistil stav věci, o němž nejsou pochybnosti. Bylo na správním orgánu I. stupně aby prokázal, že se žalobci nestal úraz tak, jak označuje od jeho vzniku. Správní orgán I. stupně zcela pominul služební záznam ze dne 19. 12. 2022, č. j. VS-243344-2/ČJ-2022-80289PR, v němž se uvádí, že žalobce při vystupování z vozidla uklouzl na zledovatělé vozovce v prostoru vjezdového koše. Při pádu se zády uhodil o práh vozidla,

temenem hlavy o sedačku řidiče a zároveň natáhl LDK. Totéž je uvedeno v záznamu o úrazu.

8. Podle § 180 odst. 1 ZSPPBS je služební funkcionář povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí a za tím účelem si opatřit potřebné podklady pro rozhodnutí. Tato úprava je odrazem zásady materiální pravdy, z níž vyplývá i zásada objektivního a nestranného přístupu, podle níž je povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti, které svědčí ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení. V projednávané věci dal správní orgán I. stupně větší váhu lékařské zprávě MUDr. D. a na jeho zlobnou interpretaci zkreslující okolnosti souběhu rehabilitací žalobce. Lékařské zprávy MUDr. M. vzal správní orgán I. stupně pouze na vědomí, přestože z nich vyplývá, že neschopnost ke službě je v přímé souvislosti se služebním úrazem ze dne 19. 12. 2022. Dále zcela ignoroval záznam o úrazu, v němž úrazový děj potvrdili svědci a žalobce současně navrhl výslech lékařů MUDr. D. a MUDr. M. .
9. Napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno. Žalovaný konstatoval, že okolnosti, za nichž došlo k úrazu, nejsou relevantní pro posouzení odpovědnosti za škodu na zdraví, když samotný úrazový děj správní orgán I. stupně nespornuje. Toto tvrzení není zcela pravdivé, protože zpochybňuje skutečnost, že při úrazovém ději došlo ke zranění kolene.
10. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že správní orgán I. stupně pominul služební záznamy ze dne 19. 12. 2022. Žalobce není lékař, aby zranění kolene identifikoval bezprostředně po úrazu. Žalobce však uvedl poranění levé dolní končetiny. Žalovaný konstatoval, že žalobce takové zranění v záznamu o úrazu a lékařských zprávách nepopisoval, přestože již v průběhu předcházejícího řízení žalobce tvrdil, že lékař jeho zranění nohy nezmínil, přestože jej o něm informoval.
11. Žalovaný vycházel z protichůdných lékařských zpráv, z nichž není zjevné, kdy ke zranění kolene došlo, a usoudil, že k jeho zranění nedošlo při služebním úrazu. Konstatoval, že není prokázána skutečnost, že se žalobce s kolenem léčil právě v důsledku služebního úrazu, když tvrdil, že si opakovaně stěžoval na bolesti levého kolene, se ve zdravotnické dokumentaci neodrážejí. Žalobce proto navrhoval výslech obou lékařů, aby vysvětlili důsledku úrazového děje ve vztahu k poranění kolene.
12. Žalovaný neshledal doplnění dokazování výslechy lékařů za přínosné, neboť dle něj nebylo zřejmé, jakým způsobem by jejich výpovědi přispěly k již zjištěnému skutkovému stavu, s takovým důvodem ale nelze souhlasit. Nikdo jiný než lékaři nemohl na tuto stěžejní otázku odpovědět. Správní orgán I. stupně tak měl výslechy provést, popřípadě v dané věci přibrat znalce, aby dostál požadavkům kladeným § 180 odst. 1 ZSPPBS. Žalobce uzavřel, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, neboť bylo zcela namístě dokazování doplnit.

Vyjádrění žalovaného

13. Žalovaný námitky žalobce považoval za nedůvodné. Ve vztahu k námitce žalobce o údajné nepravdivosti tvrzení, že posouzení odpovědnosti za škodu na zdraví spočívající ve zranění jeho levého kolene, nejsou relevantní, když samotný úrazový děj správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí nikterak nespornuje, žalovaný uvedl, že citovanou pasáží vypořádal předně odvolací námitky žalobce týkající se vedlejších okolností předmětného

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

služebního úrazu, kdy žalobce v odvolání podrobně popisoval průběh předmětné eskorty a k tomuto navrhoval výslechy zúčastněných svědků a doložení kamerových záznamů. Žalovaný tedy pouze reagoval na námitky a důkazní návrhy, které žalobce v odvolání uváděl pravděpodobně na podporu svého tvrzení. Správní orgán I. stupně ani žalovaný nespороvali samotný pád žalobce na náledí či otázku možné neopatrnosti. Je nicméně zjevné, že pro posouzení příčinné souvislosti mezi předmětným pádem a škodou na zdraví spočívající ve zranění levého kolene žalobce je zcela irelevantní, za jakým účelem byla daná eskorta nařízena, případně zda byl prostor vjezdového koše ošetřen posypovým materiálem atd.

14. Z předmětné lékařské zprávy vyplývá, že se lékař zaměřil nejen na vyšetření zad a hlavy, ale též na vyšetření levé končetiny. Ve zprávě uvedl „*palp. citlivost zadní plochy L stehna*“. Není tedy pravdou, že by lékař ve své zprávě žalobcem udávané zranění nohy nezmínil a žalobce nevyšetřil. Naproti tomu tvrzené zdravotní problémy žalobce s levým kolenem se v záznamu o úrazu ani ve zdravotní dokumentaci bezprostředně po úrazu nijak neodrážejí a nejsou popisovány ani v navazujících lékařských zprávách MUDr. D. D.
15. Správní orgán I. stupně se s odlišným vyjádřením MUDr. M. vypořádal na str. 4-5 rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že uvedl, že není zřejmé, na základě jakého odborného vyšetření MUDr. M. dospěl k závěru, že ke dni 8. 2. 2023 došlo ke změně diagnózy z S 300 – zhmoždění/kontuze dolní části zas a pánve na Dg – S 8333 – čerstvé přetržení chrupavky kolena. Současně popisovaný mechanismus, že si žalobce natáhl zadní plochu levého stehna, nesvědčí pro diagnózu čerstvého přetržení chrupavky kolena. Vedle toho bylo dne 8. 3. 2023 provedeno ortopedické vyšetření, při kterém žalobce uvedl, že před 2,5 měsíci uklouzl v práci a má nadále bolesti kolene. Vyšetřením byla zjištěna artróza levého kolene. Stav po distorzi (podvrtnutí) kolene vlevo 19. 12. 2022 (prac. úraz), poškození menisku ani kolenních vazů v lékařské zprávě není popisováno. Až při tomto následném vyšetření je poprvé v záznamu uvedeno, že došlo o podvrtnutí kolene.
16. Není tak prokázána tvrzená skutečnost, že se žalobce léčil s kolenem právě v důsledku utrpeného služebního úrazu, když tvrzení žalobce, že si v souvislosti s předmětným úrazem opakovaně stěžoval na bolesti levého kolene, se ve zdravotnické dokumentaci jakkoli neodrážejí. Žalovaný neshledal za přínosné doplnit dokazování o výslechy svědků MUDr. D. a MUDr. M. , neboť není zřejmé, jakým způsobem by jejich výpovědi nad rámec již vyžádaných písemných zpráv a sdělení přispěly ke zjištěnému skutkovému stavu, a to i s ohledem na časový odstup od jednotlivých ošetření žalobce. Nelze ani předpokládat, že by MUDr. M. při výpovědi změnil své stanovisko, kdy na doplňující dotaz správního orgánu I. stupně ohledně léčby žalobce v e-mailu ze dne 5. 6. 2023 uvedl, že žalobce byl léčen výhradně pro zhmoždění zad. Žalovanému tak není jasné, jak by navrhovaný výslech lékařů mohl přispět k objasnění věci stran odborného posouzení příčinné souvislosti mezi úrazovým dějem a poraněním kolene, pokud první zmínka o tom, že při úrazu žalobce mělo dojít též k podvrtnutí jeho levého kolene, je obsažena až v lékařské zprávě ze dne 8. 3. 2023.
17. Žalovaný poznamenal, že žalobce návrhy na doplnění dokazování uplatnil právě až v podaném odvolání proti napadenému rozhodnutí, když na výzvu správního orgánu I. stupně k seznámení se spisem před vydáním rozhodnutí svého práva nevyužil.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Posouzení věci

18. Soud ve věci rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný s takovým postupem soudu souhlasil výslovně, žalobce se na příslušnou výzvu soudu nevyjádřil ani ve stanovené lhůtě, ani až do vyhlášení tohoto rozsudku, pročež se má za to, že s rozhodnutím věci bez jednání rovněž souhlasí. Sám soud potřebu konat jednání neshledal, především proto, že ve věci nevyvstala potřeba provádět dokazování.
19. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích uplatněného žalobního bodu (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
20. Žaloba je důvodná.
21. Ve služebním záznamu ze dne 19. 12. 2022, č. j. VS-243344-2/ČJ-2022-8027PR, žalobce uvedl, že byl dne 19. 12. 2022 velen denním rozkazem k provedení mimořádné zdravotní eskorty jako řidič. V 17.10 hodin při vystupování z eskortního vozidla uklouzl na zledovatělé vozovce v prostoru vjezdového koše. Při pádu se svými zády uhodil do prahu vozidla, temenem hlavy o sedačku řidiče a zároveň si natáhl levou dolní končetinu. Po pádu se cítil malátný a pociťoval nevolnost. Téhož dne byl vyhotoven i záznam o úrazu č. j. VS-243344/ČJ-2022-8027TT, v němž je obsažen totožný popis vzniku služebního úrazu.
22. Dne 21. 12. 2023 bylo ve smyslu § 178 ZSPPBS zahájeno řízení o škodě na zdraví (oznámení ze dne 20. 12. 2022, č. j. VS-243344/ČJ-2022-8027TT), tedy řízení o škodě, odpovědnosti za vzniklou škodu a náhradové řízení podle § 100 a násl. ZSPPBS.
23. Z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 20. 12. 2022 vydaného MUDr. D. D. em, ošetřujícím lékařem žalobce, se podává, že u žalobce byla shledána diagnóza S 300. Z hlášení ošetřujícího lékaře ze dne 31. 1. 2023 se pak zjišťuje, že žalobce byl uvedeného dne propuštěn z jeho péče. Ze dne 8. 2. 2023 pak pochází hlášení, podle něhož došlo daného dne ke změně diagnózy na S 833. Z tohoto posledně uvedeného hlášení není patrné, který lékař je vystavil (z údaje IČO lze pouze určit subjekt MEDICA GR s.r.o., zatímco rozhodnutí a první hlášení vystavená MUDr. D. pocházela z JH - MED CENTRUM s.r.o.).
24. Ve spise jsou založeny také lékařské zprávy. Jsou to tyto:
 - zpráva z chirurgického vyšetření na příjmové ambulanci chebské nemocnice ze dne 19. 12. 2022 z pera MUDr. D. D. konstatuje, že žalobce daného dne v 17.15 hodin v práci uklouzl a udeřil se do zad, hlavy a natáhl si zadní plochu levého stehna. Nebyl v bezvědomí ani nezvracel. Objektivní nález uvádí: v klidu eupnoe, obezita, antalgické držení těla, páteř mírně pokleповě citlivá v oblasti Th-L přechodu, hrudník pevný, čisté dýchání bilat., pal. citlivost zadní plochy levého stehna.
 - zpráva MUDr. D. D. ze dne 20. 12. 2022 uvádí popis vzniku pracovního úrazu, podle něhož se žalobce dne 19. 12. 2022 v 17.15 po uklouznutí udeřil do zad. Byla stanovena léčba a režimová opatření. Uvedená je diagnóza S 300.
 - zpráva MUDr. D. D. ze dne 3. 1. 2023 uvádí, že stav je subjektivně lepší, v klidu bez bolestí, při pohybu však bolesti zad a krční páteře s propagací až do hlavy. Žalobci je vypsána rehabilitace. Uvedena je diagnóza S 300.
 - zpráva MUDr. D. D. ze dne 31. 1. 2023 uvádí, že proběhla jen rehabilitace na levé koleno, subjektivně ještě žalobce udává pobolívání zad. Objektivně je hybnost levého

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

kolene dobrá, trvá omezení hybnosti C, Th páteře. Konstatován závěr, že z pracovní neschopnost již z chirurgického hlediska nemá opodstatnění, eventuálně možnost předat praktickému lékaři, přechodně poúrazové zhoršené chronické vertebrogenní obtíže při obezitě, vypsanou rehabilitaci na záda žalobce neabsolvoval. Žalobce byl z péče MUDr. D. propuštěn.

- zpráva z ortopedické ambulance ABSOLUTE MOTION s.r.o. ze dne 8. 3. 2023 uvádí, že u žalobce je shledána obezita, incipientní [tj. počáteční, pozn. soudu] zhrubělý reliéf levého kolene, susp. i. a výpotek [tj. podezření na výpotek uvnitř kloubu, pozn. soudu], hybnost omezená, dotahová algicita, rotace bolestivé, osa v lehké variositě, distanční drásoty; z RTG vyšetření levého kolene byla zjištěna redukce mediální kloubní štěrbiny, bez marginálních osteofytů a subchondrální sklerotizace patelly [zhuštění kosti pod čěškou, pozn. soudu]. Žalobci byla diagnostikována gonartróza levého kolene, možná chondropatie patelly a stav po podvrtnutí levého kolene při pracovním úrazu dne 19. 12. 2023.
- zpráva z ortopedické ambulance ABSOLUTE MOTION s.r.o. ze dne 12. 5. 2023 uvádí totožný nález jako byl zjištěn dne 8. 3. 2023.
- zpráva MUDr. M. M. ze dne 16. 5. 2023 uvádí, že žalobce je v pracovní neschopnosti od 20. 12. 2022, která nadále trvá v souvislosti s pracovním úrazem ze dne 19. 12. 2022. Příčinou je poškození levého kolene. Léčba kontuze páteře ukončena 8. 3. 2023.

25. Z e-mailové zprávy MUDr. D. D. ze dne 15. 5. 2023 zaslané správnímu orgánu I. stupně se podává, že žalobce byl po pracovním úrazu ošetřen na chirurgické ambulanci chebské nemocnice dne 19. 12. 2022, jako příčinu žalobce udal uklouznutí a pád v 17.15 hodin s pohmožděním zad. Následně byla provedena dne 20. 12. 2022 kontrola v ambulanci MUDr. D. a vystavena pracovní neschopnost s diagnózou S 300. Při další kontrole dne 3. 1. 2023 bylo konstatováno zlepšení stavu, přetrvávaly bolesti krční páteře, proto lékař vypsál poukaz na rehabilitaci zad. Poslední kontrola u MUDr. D. proběhla dne 31. 1. 2023, žalobce rehabilitaci neabsolvoval, tvrdil, že měl rehabilitaci vypsanou na levé koleno, proto MUDr. D. konstatoval, že pracovní neschopnost z chirurgické etiologie není indikována a došlo k předání pracovní neschopnosti do péče praktického lékaře.
26. Z e-mailové zprávy MUDr. D. D. ze dne 5. 6. 2023 zaslané správnímu orgánu I. stupně se kromě shora uvedených skutečností podává, že žalobce byl v jeho péči výhradně pro zhmoždění zad.
27. V e-mailovém sdělení MUDr. M. M. ze dne 7. 6. 2023 zaslané správnímu orgánu I. stupně se uvádí, že výsledek vyšetření NMRi z 26. 5. 2023 se zdá ruptura mediálního menisku kolene vlevo, tj. v přímé souvislosti s úrazem z 19. 12. 2022. Plánovaná operace na 30. 6. 2023.
28. Správní orgán I. stupně ve věci rozhodl nejprve rozhodnutím ze dne 7. 6. 2023, č. j. VS-243344-16/ČJ-2022-8027PR. Toto rozhodnutí však bylo následně k žalobcovu odvolání zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 1. 2024, č. j. VS-151864-11/ČJ-2023-80000L-51ODV, a věc mu byla vrácena k novému projednání.
29. To následně vyústilo ve vydání rozhodnutí ředitele Věznice Kynšperk nad Ohří ze dne 26. 2. 2024, č. j. VS-243344-28/ČJ-2022-8027PR. V něm správní orgán I. stupně uznal škodu na zdraví žalobce jako služební úraz, ke kterému došlo při výkonu služby dne 19. 12. 2022 v 17.10 hodin; škodu na zdraví v souvislosti se služebním úrazem uznal do 7. 2. 2023 včetně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

[výrok ad a)]. Současně prvostupňový správní orgán rozhodl podle § 124 odst. 5 písm. b) ZSPPBS o přiznání doplatku služebního příjmu žalobci na základě neschopnosti ke službě v souvislosti se služebním úrazem za období od 20. 12. 2022 do 7. 2. 2023 včetně ve výši 12 200 Kč [výrok ad b)]. Konečně správní orgán I. stupně také podle § 102 odst. 1 ZSPPBS nepřiznal žalobci náhradu za ztrátu na služebním příjmu po dobu neschopnosti ke službě v důsledku služebního úrazu, neboť za výše uvedené období nevznikla [výrok ad c)].

30. V odůvodnění svého rozhodnutí vyšel správní orgán I. stupně z podkladů popisujících a prokazujících vznik služebního úrazu a jeho léčbu; současně však konstatoval, že žalobce se prokazatelně od 8. 2. 2023 léčil s jinými obtížemi (koleno levé končetiny), než je uvedeno v popisu škodní události ohledně služebního úrazu. V návaznosti na to bylo zjištěno, že došlo ke změně ošetřujícího lékaře, když až do 31. 1. 2023 se žalobce léčil u MUDr. D. se zády, neabsolvoval však předepsanou rehabilitaci, neboť uvedl, že si rehabilitoval levé koleno. MUDr. D. tak dospěl k závěru, že pracovní neschopnost z chirurgické etiologie již není indikována a předal žalobce do péče praktického lékaře. Navzdory domluvě však žalobce praktického lékaře vůbec nenavštívil, pročez ani nedošlo k jeho převzetí, ani k ukončení pracovní neschopnosti. Jde-li o následnou léčbu levého kolene, neshledal správní orgán I. stupně souvislost tohoto onemocnění s úrazovým dějem. Dostupné lékařské zprávy nasvědčují, že služební úraz nemusí být příčinou těchto obtíží, přinejmenším ne příčinou jedinou. Za dané situace nemohlo být jednoznačně uzavřeno, že zdravotní problém s levým kolenem vznikl v příčinné souvislosti s úrazem, který nastal dne 19. 12. 2022, tedy téměř tři měsíce zpětně před první lékařskou zprávou z ortopedie, aniž se tento problém jakkoli projevil za předchozí léčby. Přestože vzal správní orgán I. stupně na vědomí vyjádření MUDr. M. , který uvádí trvající pracovní neschopnost v přímé souvislosti s pracovním úrazem ze dne 19. 12. 2022, musí být tato příčinná souvislost bezpečně prokázána, což se v daném případě nestalo. Podle názoru správního orgánu I. stupně není příčinná souvislost dočasné neschopnosti ke službě uznaná od 20. 12. 2022 prokázána od 8. 2. 2023, kdy došlo ke změně důvodů trvání dočasné pracovní neschopnosti, když do té doby nebyly v předložených lékařských zprávách žádné zmínky ohledně změn na žalobcově levém koleni. Z podkladů založených ve správním spisu není zřejmé, na základě jakého odborného vyšetření dospěl MUDr. M. k závěru, že dne 8. 2. 2023 došlo ke změně diagnózy S 300 na diagnózu S 833. Současně ani mechanismus úrazu (v jehož rámci si žalobce natáhl zadní plochu levého stehna) nesvědčí pro diagnózu čerstvého přetržení chrupavky kolena. Vedle toho bylo u žalobce dne 8. 3. 2023 provedeno ortopedické vyšetření, při kterém žalobce uvedl, že před 2,5 měsíci uklouzl v práci a má nadále bolesti kolene. Vyšetřením byla zjištěna artróza levého kolene. Stav po distorzi kolene vlevo, poškození menisku ani kolenních vazů není v lékařské zprávě popisováno. Až při tomto vyšetření je poprvé zaznamenáno, že došlo k podvrtnutí kolene. Správní orgán I. stupně proto uzavřel, že není dána příčinná souvislost mezi pracovním úrazem a poškozením zdraví u žalobce ode dne 8. 2. 2023, protože pro to nebyla nalezena souvislost věcná ani časová. Naopak, žalobci náleží všechny nároky v souvislosti s léčbou následků služebního úrazu až do 7. 2. 2023.
31. S těmito závěry se ztotožnil i žalovaný ve svém rozhodnutí ze dne 16. 5. 2024, č. j. VS-151864-19/ČJ-2023-80000L-51ODV, kterým zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Vyšel přitom z nesporného popisu úrazového děje. Zdravotní problémy žalobce s levým kolenem nejsou popisovány ani ve služebním záznamu, ani v záznamu o úrazu, ani v lékařské zprávě o žalobcově prvotním ošetření v chebské nemocnici, stejně jako v navazujících zprávách MUDr. D. D. Žalovanému není

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

jasné, jaký význam pro posouzení úrazového děje by měly mít kamerové záznamy či výslechy svědků. Samotný úrazový děj je totiž popisován nesporně a i správní orgány jej mají za prokázaný tak, jak je popisován. Žalobcem tvrzená skutečnost, že se léčil s kolenem právě v důsledku utrpeného služebního úrazu, nebyla prokázána. Za přínosné nepovažoval žalovaný provést výslech svědků MUDr. D. ani MUDr. M., neboť není zřejmé, jak by tyto výslechy měly dále přispět ke zjištění skutkového stavu, což ostatně neosvětlil ani žalobce.

32. Žalobce namítl nedostatečné zjištění skutkového stavu věci, když jednak namítá, že správní orgány vycházely z protichůdných lékařských zpráv, jednak tvrdí, že v rozporu se svou povinností neprovedly žalobcem navržené důkazy výsledkem obou ošetřujících lékařů žalobce.
33. K tomuto žalobnímu bodu lze v obecné rovině předeslat, že z § 3 správního řádu vyplývá povinnost správních orgánů zjišťovat skutkový stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky dle § 2 správního řádu. Tuto zásadu v poměrech řízení ve věcech služebních provádí ZSPPBS prostřednictvím ustanovení § 180 odst. 1, podle něhož: *„Služební funkcionář je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí, a za tím účelem si opatřit potřebné podklady pro rozhodnutí.“* Podle § 180 odst. 2 ZSPPBS: *„Důkazem je vše, co může přispět k zjištění skutkového stavu věci, zejména výpovědi a vyjádření účastníka, svědků a jiných osob, doklady a jiné písemnosti nebo záznamy, odborná vyjádření, znalecké posudky, potvrzení, listiny, protokoly o ohledání a pořádaná dokumentace skutkového děje.“* Dle § 180 odst. 4 ZSPPBS: *„Služební funkcionář hodnotí důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti.“*
34. Na podkladě této úpravy lze – stejně jako v případě obecné úpravy správního řízení – konstatovat, že odpovědnost za náležité zjištění skutkového stavu věci tíží správní orgán. Tím spíše to platí v případě řízení ve věcech služebních zahajovaných z podnětu bezpečnostního sboru ve smyslu § 178 odst. 1 ZSPPBS, což je i případ nyní projednávané věci. Současně však ani v takovém typu řízení nic nebrání účastníkovi, aby navrhoval důkazy [§ 174 odst. 1 písm. b) ZSPPBS], zvláště to platí tehdy, jde-li o tvrzení, která uvádí sám účastník řízení a jejichž prokázání by mu bylo ku prospěchu (§ 52 správního řádu). Odpovědnost za náležité zjištění skutkového stavu však ani v případě řízení ve věcech služebních podle ZSPPBS nelze ztotožňovat s povinností zjistit všechny okolnosti projednávané věci v celé jejich šíři, tedy zjišťovat celou skutkovou verzi reality či odstraňovat každý ve věci se vyskytnuvší rozpor (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 3. 2011, č. j. 17 A 77/2010-30). Stejně tak i v takovém řízení není správní orgán povinen provést každý v úvahu připadající důkaz a ani každý důkaz, který je navržen účastníkem řízení. Jak ostatně sám žalobce správně uvádí ve své žalobě, které důkazy budou v řízení provedeny, je věcí rozhodnutí správního orgánu. Ten je však povinen se s uplatněnými důkazními návrhy vypořádat a v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlit, z jakého důvodu je případně neprovedl (§ 52 správního řádu, § 181 odst. 5 ZSPPBS).
35. Šíři potřebného dokazování nelze abstraktně předepisovat, okruh skutečností, které musejí být zjišťovány totiž záleží především na hypotéze aplikované právní normy, resp. i na postoji účastníků řízení, pokud jde o otázky, jež považují za sporné. V posuzované věci je nutno vyjít z § 100 odst. 1 ZSPPBS, podle něhož: *„Bezpečnostní sbor odpovídá příslušníkovi za škodu způsobenou služebním úrazem.“* Pro vznik odpovědnosti bezpečnostního sboru za škodu způsobenou příslušníkovi služebním úrazem musí být kumulativně splněny tři

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

předpoklady: 1) služební úraz, 2) vznik škody a 3) příčinná souvislost mezi služebním úrazem a vznikem škody, přičemž tyto předpoklady musí být splněny kumulativně (srov. analogicky rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 5. 11. 2019, sp. zn. 21 Cdo 3787/2018, nebo ze dne 15. 9. 2022, sp. zn. 21 Cdo 209/2021; aplikovatelnost těchto závěrů Nejvyššího soudu i v poměrech odpovědnosti za služební úrazy je opakovaně dovozována i judikaturou NSS, k tomu srovnej např. rozsudek ze dne 24. 1. 2024, č. j. 9 As 156/2022-17). V souladu se shora zmíněnou povinností správního orgánu (tedy služebního funkcionáře) zjistit skutkový stav věci bez důvodných pochybností, tj. v intencích zásady materiální pravdy, bude jeho věcí, aby postavil najisto, zda jsou uvedené podmínky vzniku odpovědnosti bezpečnostního sboru za škodu způsobenou příslušníkovi služebním úrazem splněny či nikoli.

36. V posuzované věci panuje spor o příčinné souvislosti mezi poškozením (léčbou) žalobcova levého kolene a služebního úrazu utrpěného dne 19. 12. 2022. Zatímco žalobce v této souvislosti poukazuje na sdělení svého praktického lékaře MUDr. M. , podle něhož ruptura mediálního menisku žalobcova levého kolene byla zapříčiněna tímto služebním úrazem, správní orgány vycházejí především z lékařských zpráv MUDr. D. , který žalobce léčil bezprostředně po úrazu, a to výhradně v souvislosti s kontuzí zad. Informace o tom, že by úrazem mělo být způsobeno i poškození kolene, se objevuje prvně až v únoru 2023, kdy již žalobce nebyl v péči MUDr. D. , a neopírá se o výsledek žádného klinického vyšetření. Ani popsání a mezi účastníky nesporný průběh úrazu nenasvědčuje tomu, že by při něm mohla vzniknout ruptura mediálního menisku.
37. Soud je po provedeném řízení přesvědčen, že dosavadní skutkové závěry, o které se opírá napadené rozhodnutí, vyžadují doplnění.
38. Jakkoli totiž soud souhlasí se správními orgány potud, že informace ohledně možného poškození žalobcova levého kolene nebyla součástí prvotních informací o služebním úrazu a že mezi účastníky nesporný popis úrazového děje sám o sobě o poškození žalobcova levého kolene nehovoří, je podle názoru soudu nutno dosavadní skutková zjištění doplnit. První zmínky o léčbě žalobcova levého kolene (v podobě jeho rehabilitace) pocházejí již ze zprávy MUDr. D. ze dne 31. 1. 2023, tedy zhruba měsíc po úrazovém ději. I přesto, že MUDr. D. žalobce léčil výhradně s diagnózou S 300, tj. zhmoždění - kontuze - dolní části zad a pánve, byla diagnóza dne 8. 2. 2023 změněna na S 833, tj. čerstvé přetržení kloubní chrupavky kolena. Je přitom pravdou, že obsah správního spisu neobsahuje důkaz o tom, že se tato změna odehrála na základě konkrétního klinického vyšetření. Současně však není možné zcela přehlédnout sdělení MUDr. M. , podle něhož byla ruptura mediálního menisku prokázána vyšetřením na magnetické rezonanci dne 26. 5. 2023, což tento lékař dává do přímé souvislosti se služebním úrazem ze dne 19. 12. 2022 (viz jeho e-mail ze dne 7. 6. 2023).
39. Přestože tedy zjištěné skutečnosti připouštějí výklad, který zaujaly správní orgány, tj. že se fakticky žalobce léčil s problémy se svým levým kolenem již dříve, resp. že jde u něj o onemocnění nesouvisející s prodělaným služebním úrazem, není tento výklad možno přijmout jako postavený najisto, tj. bez důvodných pochybností, jak požaduje § 3 správního řádu. Není totiž např. známo, z jakých konkrétních důvodů je MUDr. M. přesvědčen, že jím zjištěná ruptura žalobcova mediálního menisku je v přímé souvislosti se služebním úrazem. Je tak sice pravda, že z podkladů založených ve správním spisu není zřejmé, na základě jakého odborného vyšetření dospěl MUDr. M. k závěru, že dne 8. 2. 2023 došlo ke změně diagnózy S 300 na diagnózu S 833, ale tato skutečnost jde k tíži

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

správních orgánů, které se jí měly z úřední povinnosti zabývat. Důvody, které vedly MUDr. M. k jeho závěru, jsou přitom podstatné, protože právě s nimi je nutno se při zjišťování skutkového stavu vyrovnat. Přitom se nelze odvolávat pouze na popsany úrazový děj: zda je medicínsky vyloučeno, aby tento skutkový děj měl nějaký (a případně jaký) dopad na zjištěnou rupturu žalobcova mediálního menisku, rovněž nebylo ve správním řízení zjišťováno. Závěr správních orgánů tak stojí jen na laickém náhledu na situaci, což ovšem není dostatečné, neboť správní orgány nedisponují odbornými medicínskými znalostmi. Stejně tak nebylo zjišťováno, kdy a z jakých důvodů zahájil žalobce rehabilitaci svého levého kolene. I to přitom může být podstatná informace: pokud totiž byla rehabilitace zahájena ještě před samotným služebním úrazem, významně to může oslabit žalobcovo tvrzení ohledně kauzální souvislosti mezi tímto úrazem a onemocněním jeho kolene, tím spíše, bude-li známa i diagnóza, pro niž byla rehabilitace žalobci nařízena.

40. Tyto otázky je tedy třeba ještě před rozhodnutím věci vyjasnit. Bude přitom věcí správních orgánů, aby rozhodly o nejvhodnější způsobu, jakým tyto otázky procesně postaví najisto, tj. zda svědeckým výsledkem příslušných osob, nebo (také) jinak, např. prostřednictvím znaleckého posudku. Správní orgány při tom však nejsou vázány koncentrační lhůtou ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu. Ta dopadá na tvrzení a důkazní návrhy ze strany účastníků řízení. Jakkoli tedy sice žalobce navrhl důkaz výsledkem lékařů až v rámci svého odvolání, jedná se tu zjišťování skutečností, které jsou podstatné pro skutkové závěry správního orgánu. Za náležitě zjištěný skutkový stav věci je přitom odpovědný služební orgán, jak už soud výše vysvětlil. Správní orgány se proto nemohou dovolávat ve svůj prospěch toho, že určité skutečnosti, které samy měly zjišťovat ze své úřední povinnosti, nemohou již být objasněny, protože důkazy k jejich prokázání navrhl žalobce až ve svém odvolání, tj. z hlediska § 82 odst. 4 správního řádu opožděně.

Závěr a náklady řízení

41. Shora uvedené lze shrnout tak, že soud shledal žalobu důvodnou. Správní orgány vyvodily své právní závěry na podkladě neúplného zjištění skutkového stavu. Takové rozhodnutí je proto nezákonné a soud jej postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. výrokem I. tohoto rozsudku zrušil. Současně soud podle § 78 odst. 3 s. ř. s. přikročil i ke zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Učinil tak, neboť rozsah potřebného doplnění zjišťování skutkového stavu věci přesahuje roli odvolacího správního orgánu, kterému by v opačném případě stejně nezbylo, než rozhodnutí správního orgánu I. stupně rovněž zrušit. Popisovaný postup soudu je tak procesně efektivní.
42. V dalším průběhu řízení budou správní orgány vázány právním názorem soudu, který byl v tomto rozsudku vysloven (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Bude tak na nich, aby odstranily pomyslná bílá místa ve skutkovém stavu věci, tj. aby zejména zjistily, kdy a z jakého důvodu zahájil žalobce rehabilitaci svého levého kolene, oč se opírá názor MUDr. M., podle něhož byla ruptura žalobcova levého menisku způsobena „zjevně“ prodělaným služebním úrazem, a případně se zabývaly otázkou, zda je či není medicínsky možné, aby popsané poškození žalobcova levého kolene bylo či nebylo způsobeno nesporným úrazovým dějem. Pokud budou ve věci přetrvávat rozpory ohledně otázky, zda poškození žalobcova kolene bylo či nebylo způsobeno služebním úrazem, zajistí správní orgány jejich odstranění, a to např. cestou znaleckého posudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

43. Výrok II. tohoto rozsudku se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Procesně úspěšným účastníkem, který má právo na plnou náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení, je žalobce. Přiznaná náhrada nákladů řízení je představována uhrazeným soudním poplatkem za podanou žalobu ve výši 3 000 Kč, odměnou za právní zastoupení žalobce za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč: příprava a převzetí právního zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“) a sepis a podání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, celkem 6 200 Kč. Dále dvakrát náhradou hotových výdajů po 300 Kč, celkem 600. Jelikož je zástupce žalobce plátce daně z přidané hodnoty, byla odměna zástupce za poskytnuté úkony právní služby a náhrada hotových výdajů navýšena o daň z přidané hodnoty ve výši 21 %, tedy o 1 428 Kč. Celková výše náhrady nákladů řízení tak činí 11 228 Kč.
44. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalované tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 26. února 2025

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu